

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 714: Tướng Tuy Chẳng Phải Là Thể, Nhưng Là Dụng Của Thể, Dụng Chẳng Là Thể

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 060)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Tướng tuy chẳng phải là thể, nhưng là dụng của thể, dụng chẳng là thể. Thể tuy chẳng phải là tướng, thể tất sẽ khởi dụng, dụng chẳng thể không có tướng. Nói “tức phi”, nói “thị danh”, nói “ưng vô sở trụ nhi sanh kỳ tâm”, nói “ưng sanh vô sở trụ tâm”, những câu đại loại như vậy, đều là các lời nói ‘song giá song chiếu’ (vừa buông xả lại vừa soi chiếu rõ ràng), ‘song minh song tồn’ (vừa vắng lặng vừa hiện hữu), đều là lời chân thật (thực ngữ giả).】

Trong đoạn này, đã chỉ ra cho chúng ta từng điều từng điều một những lời khai thị quan trọng mà Phật giảng trong kinh. Phật giảng quá nhiều, không có cách nào nói ra cho trọn hết được, chỉ nêu vài ví dụ, chúng ta cứ theo đó suy ra là biết. Trước tiên phải hiểu rõ chân tướng sự thật, chân tướng chính là Thể, Tướng, Dụng. Tất cả vạn sự vạn pháp trong vũ trụ, quy nạp lại chẳng ngoài ba việc này: ba việc Thể, Tướng, Dụng. Tướng không phải là Thể, nhưng là tác dụng do Thể khởi lên; Thể nhất định có Dụng, không thể nói có Thể mà không có Dụng, không có cái đạo lý này; có Thể nhất định có tác dụng, tác dụng tuyệt đối sẽ không lìa khỏi Thể. Người xưa dùng các món đồ bằng vàng để ví dụ, cái gọi là “lấy vàng làm đồ vật, món nào cũng là vàng”, chính là ví dụ cho sự việc này. Thể tuy không phải là Tướng, Thể nhất định khởi Dụng, khởi tác dụng nhất định sẽ hiện Tướng. Thể, Tướng, Dụng là một mà ba, ba mà một, tuyệt đối không thể chia cắt; nói một cái là đã bao gồm trọn vẹn cả ba. Đây là đại tiền đề, đại nguyên tắc, bắt buộc phải làm rõ ràng, sau đó quý vị đọc “Kinh Kim Cang” sẽ không thấy khó khăn, quý vị sẽ hiểu được Phật giảng có ý nghĩa gì.

Phật nói “tức phi”, lại nói “thị danh”. Nói “tức phi” là nói từ trên Thể; nói “thị danh” là giảng từ trên Tướng, giảng từ trên Sự. Nói từ trên Thể, thì cũng

chính là đang giảng từ trên Lý; Lý là không tịch (trống rỗng vắng lặng), đương thể tức không, trọn chẳng thể được. Tuy đương thể tức không, trọn chẳng thể được, đó là nhìn từ Thể; thể nhưng Tướng lại có, huyền tướng không phải là không, là có tồn tại. Cho nên dùng “tức phi”, dùng “thị danh”. Nói “ưng vô sở trụ nhi sanh kỳ tâm” (nên không trụ vào đâu mà sanh tâm ấy), “ưng vô sở trụ” là nói từ trên Thể, bởi vì Thể là không tịch nên không thể trụ, trụ là sai rồi. Tướng là sát-na sanh diệt, bởi vì sát-na sanh diệt nên nó chịu sự chi phối của nghiệp lực. Do đó, Phật dạy chúng ta “sanh tâm”, quý vị sanh thiện tâm thì Tướng sẽ biến thành cảnh giới thiện; quý vị sanh tịnh tâm thì Tướng sẽ biến thành cảnh giới thanh tịnh. Mọi người bắt buộc phải ghi nhớ: Tướng tùy tâm chuyển.

Tướng gì? Thứ nhất là tướng mạo, thân tướng. Các vị nếu có bệnh tật gì, tìm bác sĩ nào! Uống thuốc gì! Bác sĩ không phải là thần tiên, không đáng tin cậy. Thầy thuốc thời xưa ở Trung Quốc chúng ta, làm thầy thuốc ít nhất phải có ba đời truyền lại thì vị thầy thuốc đó mới đáng tin cậy. Bác sĩ bây giờ quá đáng sợ! Lần Phật thất này, Hàn Quán trưởng của chúng ta dẫn đoàn đến đây. Những năm trước, mắt của bà ấy không được tốt, có tìm đến một bác sĩ khoa mắt rất nổi tiếng ở Đài Loan. Vị bác sĩ đó được mọi người khen ngợi, tán thán, thế là ông ta liền tiến hành phẫu thuật cho bà. Hình như là mỗi tuần đến một lần, bên trong mắt bà có hột (bệnh đau mắt hột) thì ông ta lấy ra một chút xiu, qua tuần sau lại lấy ra một chút xiu, làm mất khoảng chừng một năm trời mà mắt vẫn chưa chữa khỏi. Sau này có cơ hội đến Cao Hùng, ở Cao Hùng gặp được một bác sĩ khoa mắt, phẫu thuật hai lần là làm xong toàn bộ. Lúc đó mới sinh nghi ngờ rằng: Vị bác sĩ ở Đài Bắc kia rất nổi tiếng mà! Nổi tiếng thì có nổi tiếng, nhưng nếu ông ta làm xong cho bà ngay trong một lần thì làm sao kiếm được tiền của bà. Lấy tiền thì cũng thôi đi, đằng này lại còn bắt người ta phải chịu tội (chịu đau đớn)! Bác sĩ bây giờ không có y đức, cần tiền chứ không cần mạng, không cần mạng là không cần cái mạng của quý vị, thật quá đáng sợ!

Cho nên bây giờ bị bệnh đừng đi tìm bác sĩ, cực kỳ đáng sợ. Thuốc đều mang độc tính, không có bệnh mà uống vào cũng sinh ra bệnh, có bệnh mà uống vào lại càng tồi tệ hơn! Phải làm sao đây? Quý vị có tin tưởng lời Phật nói không? Phật là bậc Chân ngữ giả, Thực ngữ giả, Như ngữ giả, quý vị có tin không? Nếu quý vị tin tưởng thì rất dễ giải quyết! Tu tâm thanh tịnh để chuyển nghiệp lực. Bệnh tật đau đớn của cơ thể chúng ta đây là nghiệp báo, nghiệp tiêu trừ rồi thì bệnh sẽ không còn nữa. Nói lời thành thật, già, chết, bệnh đều là nghiệp báo; nghiệp mà chuyển đổi được rồi thì con người sẽ không già, không

bệnh, không chết, đây là sự thật. Phật là bậc Chân ngữ giả, Thực ngữ giả, điều này làm sao sai được? Nếu như quý vị tin tưởng, thì có thể không cần đi trị bệnh, đem số tiền dành dụm lúc ốm đau, trị bệnh đó đi làm thêm một chút việc tốt, đi làm thêm một chút công đức, thế thì tốt, vô cùng tốt. Nhất định phải hiểu được đạo lý này, phải tin tưởng lời Phật dạy. Tướng mạo tùy tâm chuyên; tâm người thanh tịnh thì Tướng liền thanh tịnh; tâm thanh tịnh thì thân thanh tịnh; thân thanh tịnh thì làm sao có thể nảy sinh bệnh tật? Sẽ không có bệnh. Thân thể chúng ta là vật chất, là một cỗ máy, quý vị đều biết, máy móc dùng lâu rồi, các đường ống bên trong bị tắc nghẽn không thông thì liền sinh bệnh. Thời xưa ở Trung Quốc dùng châm cứu, là vì sao? Để đả thông những chỗ bị tắc nghẽn, bệnh của quý vị liền hết. Trị liệu bằng thuốc men cũng là đạo lý này, đả thông những chỗ bị chướng ngại, tắc nghẽn, chính là đạo lý này. Nếu như tâm người vừa thanh tịnh, tất cả mọi cơ quan đều khôi phục bình thường, làm gì có bệnh! Nhất định phải hiểu, có bệnh là nghiệp chướng, phải đi sám hối nghiệp chướng. Nghiệp tiêu trừ rồi, bệnh gì cũng không còn, tướng mạo cũng sẽ trở nên trang nghiêm, thể chất cơ thể cũng liền thay đổi. Xã hội hiện nay rất thịnh hành trào lưu thay đổi thể chất, thể chất là thật sự có thể thay đổi, tướng mạo thật sự có thể thay đổi. Quý vị tu tâm từ bi, tướng mạo của quý vị liền trở nên ưa nhìn (tốt đẹp), liền từ bi; tâm thanh tịnh, tướng mạo của quý vị liền thanh tịnh, thân thể cũng thanh tịnh. Đây mới thật sự là hiểu đạo dưỡng sinh. Tương lai vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc đừng để bị bệnh; mang bệnh mà ra đi thì vẫn là có nghiệp chướng; còn nếu lúc ra đi mà không mang bệnh tật, chứng tỏ nghiệp chướng đã tiêu trừ hết.

“Vô trụ”, là giảng từ trên Thể, bởi vì Thể là không tịch, cho nên mọi hình tướng chúng ta đừng để nó ở trong tâm; “vô trụ” chính là không để trong tâm, không chấp trước, không vương bận, không âu lo. Người chân chánh tu đạo, trong tâm thanh tịnh không có âu lo, không có vương bận, không có vọng tưởng, không có chấp trước, phải giữ gìn cái tâm thanh tịnh như vậy. Nói “ưng sanh vô sở trụ tâm”. Những điều này đều là “song giá song chiếu”. Thế nào gọi là “song giá”? “Giá” là buông xả, cả hai mặt đều buông xả, hai bên “không” và “có” đều buông xả. “Ứng vô sở trụ”, chính là buông xả cái “có”, trong tâm không được dính mắc, không có chỗ trụ; “nhi sanh kỳ tâm” là không chấp cái “không”, cái “không” cũng buông xả luôn. Ta bố thí, bố thí mà chẳng rơi vào “không”; trong tâm xem như không có việc gì, chẳng chấp vào “có”; hai bên “không” và “có” đều buông xả. Nếu như chỉ đơn thuần là tâm thanh tịnh, mà

việc gì cũng không làm, thì đó là sai lầm, như vậy là quý vị đã chấp vào “không”; “có” đã buông xả rồi, nhưng “không” thì chưa buông xả. Nhất định vẫn phải tận tâm tận lực nỗ lực đi làm, vì tất cả chúng sanh mà làm một tấm gương tốt, làm một hình mẫu tốt, giống như chư Phật Bồ-tát làm hình mẫu tốt cho chúng ta xem. Đặc biệt là trong “Kinh Hoa Nghiêm”, phần cuối của “Kinh Hoa Nghiêm” là phẩm “Nhập Pháp Giới”, quý vị hãy suy ngẫm thử xem đạo vị đó, đạo vị của cái tên kinh đó là “Nhập Bát Tư Nghì Giải Thoát Cảnh Giới”, cảnh giới đó chính là Nhất Chân Pháp Giới, cảnh giới mà chư Phật Như Lai đã chứng được, nhập vào cảnh giới đó. Cảnh giới đó làm thế nào để nhập vào? Chính là những gì “Kinh Kim Cang” đã nói: lý luận, nguyên lý nguyên tắc, phương pháp. Khi đem ứng dụng vào trong đời sống thì chính là “Kinh Hoa Nghiêm - Phẩm Nhập Pháp Giới”, Thiện Tài Đồng Tử năm mươi ba lần tham học. Quý vị xem năm mươi ba người này, năm mươi ba người này chính là những người nam nữ già trẻ, các ngành các nghề trong xã hội hiện tại của chúng ta. Họ đã làm thế nào để đem “ưng vô sở trụ nhi sanh kỳ tâm” của “Kinh Kim Cang” ứng dụng vào toàn bộ đời sống của chính mình, họ làm ra hình mẫu cho chúng ta xem, đây chính là giai thoại “Ngũ thập tam tham” trứ danh. Học hiểu “Kinh Kim Cang” rồi, lại đọc “Ngũ thập tam tham” để xem họ dùng như thế nào, chúng ta phải học tập ở chỗ này. Trên bộ kinh này học lý luận, học nguyên tắc, rồi trở lại đối chiếu với bộ “Tứ Thập Hoa Nghiêm” để học cách ứng dụng, làm thế nào để áp dụng vào thực tế trong cuộc sống hằng ngày của chính mình. Lúc “Kinh Kim Cang” giảng xong, đem “Kinh Hoa Nghiêm” ra giảng lại một chút, thì thật là diệu không thể tả, liền hiểu được cách dùng như thế nào. Tôi làm kinh doanh thì dùng cách nào; tôi làm công nhân thì dùng cách nào; tôi làm công chức thì dùng cách nào; tôi làm bà nội trợ thì dùng cách nào, đều chỉ dạy cho quý vị cả rồi. Nguyên tắc lớn chính là “song giá song chiếu”, hai bên đều không lập, hai bên cũng chẳng lìa, chẳng rời xa, nhưng cả hai bên đều không chấp trước, cho nên gọi là “song minh song tồn”. Những lời này đều là chân thật ngữ, câu nào cũng là chân thật ngữ, là cảnh giới chư Phật Như Lai thân chứng.